

ගත් කතුවරයෙකුගේ නොනට කළලක් ගෙන ආ කතාවක්

මද්දමගේ විසින් කරනු ලැබූ කතාවයි. උත්සවය අවසානයේ එකිනෙකා තිත්බ යන මොහොතේ ඩී.බී. කුරුප්පු මහතාගේ පොද්ගලිකව පැවසූ එක් වදනක් හේතුවෙන් එම කතාව පාඨකයන්ගේ රුස විදින්නට අවස්ථාවක් සලසා දීම වටහේ යයි මට හැඟුණා. ඒ මොහොතේ හැඟීම් බර වූ ඔහුගේ මුහුණ පිට වූයේ "මාගේ නොනට කළලක් ගෙන එන්නට ඔබේ කතාව සමත් වුණා" යන්නයි. පහත දැක්වෙන්නේ ශ්‍රීතාර්ක මද්දමගේ රුස ශිල්පියා විසින් එළිගත පවත්වන ලද දේශනයයි.

"අද මා හට පැවරී ඇති මාතෘකාව වන්නේ නවකතාව කෙරෙහි ඩී.බී. කුරුප්පු ශුරත්ගෙන් සිදු වූ දායකත්වයයි. අප ප්‍රථමයෙන්ම නවකතාවේ ආරම්භය සලකා බැලුවහොත් මහාචාර්ය එදිලිව සර්වචන්ද්‍රයන් විසින්

කතාව වන බැවින්, ඒ නිසා නවකතාවේ රුස වින්දනයට බාධාවක් නොවන ආකාරයට වෙනස් කලක සිට තමයි මේ පොත කියවා රුස වින්දන. මේ පොත එක හුණටම කියවා අවසන් කල හැකි සුවිශේෂී පොතක්. පොතේ අවසානයට ළඟාවන විට මාගේ දෙනෙත් තෙත් කරවන්නට මේ පොත සමත් වුණා. ඒ මේ නිර්මාණ ශිල්පියා සිය ව්‍යක්ත රචනා ශෛලිය උපයෝගී කොටගෙන ඉතා ශුර ලෙස පාඨක සිත් කම්පනයට පත් කරවන බැවින්. මේ සංවේදනා වඩාත් නිවු වන්නේ අපද දැරුවත් ඇති මාපියන් වන නිසා. දෙවියන් සරදමක් ලෙස තම දැරුවන්ගෙන් දුරස්ථ සිටීමේ අවාසනාව මුහුණ දෙන පියෙකු තුල ඇති වන සංවේදනාව ඉතා විශිෂ්ඨ අයුරින් වචන වලට ගොනු කරන්නට නවකතාකරුවා සමත් වී තිබෙනවා. එමෙන්ම මේ නවකතාව පාඨක හදවත් වල ගැඹුරුම තැනක තැන්පත් කරවන්නට ඔහු යොදා ගත් අතිකුත් ක්‍රමවේදය තමයි සමස්ථ නවකතාවල දියුණිය ගේ දැසින් ඉදිරිපත් කිරීම.

"අපේ පැතුම් ඉටු වේ නම් මේ ලොව කොතරම් සැපවත් තැනක් වේද ?" රයි දේ රයි ලෙස ලබා ගත හැකි වන අයුරින් මේ ලොව මවා නොමැති බවත් ලෝකය මවා තිබෙන ආකාරය වැරදි බවත් මිහාර් බඩියාම් වරයා කියා තිබෙනවා. ඒ සමගම මිනිසාට ලද හැකි ලොකුම ජයග්‍රහණය තමා තමාට අවශ්‍ය වීම බව සිත්මන් ප්‍රෝසිඩි වරයා කියා කලා.

මේ නවකතාවේ තිබෙන සුවිශේෂී ලක්ෂණයක් නම් මෙහි මූල, මැද, අග යන සාම්ප්‍රදායික රටාවෙන් බැහැරව කතුවරයාට සඳහන් කළ යුතු යයි සිතෙන යම් සිද්ධියක් ඇතොත් එය කියවන්නාගේ රුස වින්දනයට බාධාවක් නොවන ලෙසට ඇතුළත් වීමයි.

9 වන පිටුවේ

උද්භරණයක් ලෙස, 1980 උසස් පෙල කෙරුණ මහ ඉංජිනේරු උපාධිය හැදෑරීමට කොළඹ සිසුවෙකු බොහොන සුදුව තිබූ අවම කෙරුණ මට්ටම 269 ක් ලෙස නිර්ණය ව තිබුණද, විශ්ව විද්‍යාලයට ගියපසු මට අසහන්ව ලැබුණේ රුසියා යම් දිස්ත්‍රික්කවල ඒ අවමයේ ඇත්තේ කෙරුණු 164 ක් පමණක් බවයි.

කෙරුණු 164 ක් නොව 240 ක් ලබා ගත් එකම පන්තියේ සිටීම මගේ මතුරන් කිසිදු විශ්ව විද්‍යාල පාඨමාලාවකට සුදුසුකම් නොලැබූ බව සිහිවන විට ඉහත අඩු කෙරුණ මට්ටම ගත ඇතිවන තේන්තිය දෙගුණ තෙගුණ වීම බලපෑමටත්තු විය යුත්තකි.

එකමුදු ඒ තේන්තිය පවතින්නේ එවන් පලාතක සිට විශ්ව විද්‍යාලයට පැමිණ, සහෝදර සිසුවෙකු සමග වචන කිහිපයක් කතා කරන තුරු පමණකි.

මා ඇත්තේමෙන්ම වටහාගත් පරිදි අපේ කාලයේ එක එකී දුෂ්කර පළාත්වලින් මුදුල්ව උසස් පෙල සමත් වී ඇත් පාඨමාලාවට පැමිණියේ කිසිවෙකු නොසිටියකි. ප්‍රාදේශීය නගරවල පිහිටි නොදුම පාසල්වල වුවද, ගුරු නිගය නිදහස රෝගයක් වී තිබුණි. සමහර පාසල්වල සිටි එකම නොනික විද්‍යා ගුරුවරයා මාරු වී ගිය පසු ඊලඟ

කොට නැවත කතාව පෙල ගැස්වීම, එමෙන්ම සුළු සිදුවීම් ගෙන හැර පෑමේ දී පවා එයට පාදක වූ හේතුව, පාදක වූ සියළු දෙනා සහ පර්යේෂණ පර්යේෂණයන් බව ඔහුගේ පොත් කියවන හැමදෙනා දන්නා කරුණකි.

අවසාන වශයෙන් මෙම පොතේ එක මගේ හද සැලක කිරීමට සමත් වූ සිදුවීම් කිහිපයක් ඔබට ගෙන හැර පාන්නට මා කැමති.

"... තැනිට උපාධිය අවසාන කරන්නට තිබුණේ මායයක් නැත්නම් දෙකක් පමණි. තාත්තා ගිතාගෙන සිටි කඩඉම එයයි. තාත්තා ද සුදුසුකම් වී ලා ය. ඔහු කාර්ය පණ ගැන්වූයේ කුඩා බැංකුකරු වීමට දේ දමාගෙනය. දින කිහිපයකටපත් ඇදුම් කැඩුම් යයි මට අනුමාන කළෙමි. ඒ සමගින් නැවතත් අප නිවසට පය නොගතන අදහසින් බව මට විශ්වාසය. පය ගැනුවත් ඒ තමාගේ බඩු බාහිරාදිය රැගෙන යාමට පමණි. මේ ගෙදර තාත්තාට අයිතියක් හැකි බවද මාගේ කල්පනාවට වැටෙන්නේය. එය සිතවන්නේ මට ගිණන්ගේ මෙය තාත්තා විසින් ම කර ගත් දෙයක් නොවේද යන්නය. මට ගෙදර අයිතියක් එතා යැයි කියන විට තමා මතු යම් දිනක මෙසේ ගෙදරින් ගෙන පලා ගිය බවත් ඔහු සිහිගන්වත් සිතන්නට ගත....."

"..... පසුව මා කතා කල විටෙක තාත්තා අප විවාහ වන මොහොතක් තමා කල දේ විස්තර කළේය. අප දෙදෙනා ගේ ජායාරූපය ඉදිරියේ සිට ගත් තාත්තා විශ්ව විද්‍යාලයට ඇප දෙදෙනාට සෙත් පැන බව කියමි තමාට කල හැකි උපරිමය ඒ බව අවධාරණ කරමිනි....."

".....එතු මැග්නෝලියා ඇවිණිය සම ගැනීමේදීත් අප තුන්දෙනාගේ ම දෙනෙතට කළල උනන්නට ඇත. එහෙත් ඒ මග රැ එය අනෙකෙකුට, පෙන්නන්නට විදියක් නැත. අද එසේ නොවේ. තාත්තා තුල සංවේදනයක් ඇත්නම් එය කළල දැනවන විදියේ එකක් නොවේ. කළල කඩා හැලෙන්නේ මාගේ දෙනෙතකි. මට එය වියන් කරන්නට බැරූය. මම වහාම අපේදේන්සුව ගෙන කළල සිසිනන්න වීම, තාත්තා මාගේ පිටට ඇත ගසාගෙන මා සහසන්නට තැන් කොට ඉදිරියට ඇදෙන්නට විය. ඔහු යන පෙලිමේ මට යා නොහැකිය. මම සිටි තැනම රැඳී බලා සිටියෙමි....."

මාගේ කතාවේ මුලින් සඳහන් කල පරිදි විරාගය, මලගිය ඇත්තේ වැනි විශිෂ්ඨ නවකතා ගණයට " පිතු හඳුනා ඇත සිහිනි හිඳුසක්" නව කතාවද අයක් කල හැකි බව අවසන් වශයෙන් මා සඳහන් කරන්න කැමතියි. එමෙන්ම මා පියෙකු ගෙන් සලකන ඩී. බී. කුරුප්පු හමඟි ඇවිත් කතුවරයාට තවත් මෙවැනි විශිෂ්ඨ නිර්මාණ රැසක් බිහි කරන්නට ශක්තිය ලැබේවා යන්න මාගේ පැතුමයි."

දිනය 2010 පෙබරවාරි 10 දා, වෙලාව ප.ව. 3.00 ස්ථානය Uniting Church Hall, Mount Waverley පොතට පතට ආදරය කරන මෙල්බර්න් වාසීන් කණ්ඩායමක් රැස් වූ මොහොතක්. මෙල්බර්න්හි වෙසෙන ඩී.බී. කුරුප්පු ගත් කතුවරයාගේ වසරක සාහිත්‍ය අස්වැන්න ප්‍රොට් වසින් මොහොත.

සුපර් ස්ටෝලා, ඩෙස්මන්ඩා වගේම පබාලාත් මෙල්බර්න් ආ විට ශාලා පිර ඉතිරි යන්නට තරම් ජනකායක් රැස් වුවත් හෙළ බස උන්නතියට මේ සා මහත් දායකත්වයක් සපයමින් පොත් 60 කට වඩා ප්‍රමාණයක් පළකරන ලද අප අතර වෙසෙන ගත් කතුවරයකුට ප්‍රණාමය පළ කරන්නට එක් රැස් වූ කණ්ඩායම නම් ඉලක්කම් දෙකේ අගය ඉක්මවා ගියේ නැති තරම්. එසේ වුවත් එතු රැස් වූ කණ්ඩායම පොත පතට හෙළ බසට සහාය වශයෙන්ම ආදරය දැක්වන පිරිසක් බවට නම් සැකයක් නැත. මෙල්බර්න් හි මාධ්‍ය රැසක් තිබුණත් මෙම අවස්ථාවේ මාධ්‍ය නියෝජනය SBS ගුවන් විදුලියට පමණක් සීමා වී තිබීමෙන් ගමය වන්නේ ඒවා විසින් සාහිත්‍යයට නඩඹු ලබන ලංසුවේ වටිනාකම දේ යයි සිතුවා.

මෙල්බර්න් හි ශ්‍රී ලංකා කොන්සල් බන්දු දිසානායකයන් ගේ, උපා උපදායන්නේන් මුලිකත්වයෙන් සංවිධානය වූ මේ වාමී උත්සවයේ ආරාධිත අමුත්තා වූයේ ප්‍රචිත මාධ්‍යවේදී එස්. පියසේනගේ. එදින ඩී. බී. කුරුප්පු ගත් කතුවරයාගේ විසින් පසුගිය වසර තුළ රචනා කරන ලද ග්‍රන්ථ 13ක් ප්‍රොට් වැඩීම සිදු වුණා. එම ග්‍රන්ථ වනුයේ අරබන් දරුවෝ 1,2,3,4,5,6,7, මග හොඳට නොතිබුණත්, සරල සිංහල විසරණ වීදි, පිතු හඳුනා ඇති සිහිනි හිඳුසක්, ආනයේ ආනිශංස, නැතත් රු ගත් එකත් මුලය හා සුමුදු බොදු බවත් මග ඩී.

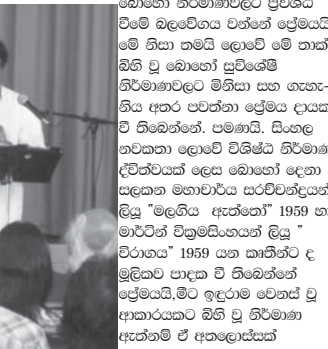
මතුල් බේර වැසුමකින් අරුණු උත්සවය ඩී. බී. කුරුප්පු ගත් කරුවාගේත් සාහිත්‍ය සේවය අලො පවත්වන ලද දෙසුම් කිහිපයකින් සමන්විත වුණා. උපා උපදාය, බන්දු දිසානායක, ශ්‍රීතාර්ක මද්දමගේ හිමාලි කාරණාසේන, වරකා සමිත්තු, පාලිත ගනේවත්ත හා එස් පියසේනගේ මෙහි දී දේශන ඉදිරිපත් කලා.

උත්සව ශාලාවේ පසක එතුමා විසින් රචිත පොත් පුද්ඵලයක සඳහා තබා තිබුණා. උත්සවය අවසාන එම පොත් අතරින් එක් පොතක් උණු කැපුම් මෙන් අලෙවි වී ගියා. පියකු සහ දියණියකි අතර ඇති සෙනෙහස ගැන කියැවෙන "පිතු හඳුනා ඇති සිහිනි හිඳුසක්" නැමති මේ පොත කෙරෙහි එදින විශේෂ ප්‍රේෂක අවධානය යොමු වන්නට හේතු වූයේ "ඩී. බී. කුරුප්පු ගත් කතුවරයා සහ නවකතාව" යන මොහොත් කලාකරු ශ්‍රීතාර්ක

ප්‍රථම සිංහල නවකතාකරුවා විමේ හොරුවය පිරිනමා ඇත්තේ බේන්තොටේ සැමරන් සිල්වා මහතාටයි. ඔහු විසින් 1905 දී රචිත මීනා නවකතාව නවකතාවක නිකිය යුතු සියළු ලක්ෂණ වලින් සමන්විත වුණා. මීට ප්‍රථමයෙන් ද නවකතා ලියන්නට උත්සහ දැරූ අය ද කිහිප දෙනෙක් සිටිනවා. ඒ තමයි ඇල්බට් සිල්වා, එහි කන්නන්තර වියතුමා, අයිසැක් ද සිල්වා ජාතිකය හා රොසෙලිනි නවකතාව ලියූ පියදාස සිරිසේන. කෙසේ වුවත් අදින් අවුරුදු 117 කට ප්‍රථම බිහි වූ මීනා නවකතාව සිට විවිධ තේමා ඔස්සේ ලියැවුණ නවකතා අපිට හමුවෙන්න.

ඒ අතරින් සමහර නවකතා අපට අමතක නොවන ලෙසට අපේ හදවත් තුලට තැන්පත් වෙන්නවා. එසේ වන්නේ අප ඒවා කියවන විට ඒවා අපට කොපමණ සමීප වනවාද ඒවායේ ඇති සිද්ධීන් හා අත්දැකීම් අපට කොපමණ කම්පනයට පත් කරනවාද යන කාරණා මතයි.

නවකතා වල තේමාවන් විවිධ වුණත් නවකතාවල අන්තර්ගතය තුළ 75%ක් අපට හමුවන්නේ ප්‍රේමය. එයට හේතුව ප්‍රේමය තමයි මිනිස් සාමාජිකයන් පවත්වා ගෙන යන්නේ. මිනිසාගේ පැවැත්ම නිර්ණය කරන ප්‍රධාන සාධකය තමයි ප්‍රේමය. ගැහැනිය සහ පිරිමියා අතර ඇතිවන සහ සමබන්ධතාවෙන් තොර ලොව පැවැත්මක් නැත.

බොහෝ නිර්මාණවලට ප්‍රවිඳිම් වීමේ බලපෑමය වන්නේ ප්‍රේමයයි. මේ නිසා තමයි ලොවේ මේ තාක් බිහි වූ බොහෝ සුවිශේෂී නිර්මාණවලට මිනිසා සහ ගැහැනිය අතර පවත්නා ප්‍රේමය දායක වී තිබෙන්නේ. පමණකි. සිංහල නවකතා ලොවේ විශිෂ්ඨ නිර්මාණ ද්විත්වයක් ලෙස බොහෝ දෙනා සලකන මහාචාර්ය සර්වචන්ද්‍රයන් ලියූ "මලගිය ඇත්තේ" 1959 හා මාර්ටින් විකුමසිලයන් ලියූ " විරාගය" 1959 යන කෘතීන්ට ද මුලිකව පාදක වී තිබෙන්නේ ප්‍රේමයයි. මීට ඉදරුවා වෙන්නේ වූ ආකාරයකට බිහි වූ නිර්මාණ ඇත්තේ ඒ අනෙකුත් සේය

නමුත් මීට වඩා වෙනස් ආකාරයක ප්‍රේමයක් තමයි දැරුවන් හා දෙමාපියන් අතර ඇතිවන ප්‍රේමය. මා සිට ද දරු ප්‍රේමය ගැන ලියැවුණ නවකතා අපට හමුවන්නේ නැති තරම්. මෙහෙය මේ මාසිය ද දරු ප්‍රේමය ගැන ලියැවුණු විරල නවකතාවක් ලෙස "පිතු හඳුනා ඇති සිහිනි හිඳුසක්" මග හැඟිවන දෙනා සමඟි.